

Expunere de motive

Urmărind în evoluție mutațiile intervenite în structura veniturilor fiscale din România, se observă o creștere a ponderii impozitelor directe în prima perioadă a tranziției, după care urmează o descreștere sistematică a acestor venituri.

O pondere importantă în structura impozitelor directe o au veniturile fiscale obținute din impozitarea câștigurilor salariale prin stopaj la sursă.

Preocuparea fiscalității pentru identificarea cât mai multor câștiguri salariale acordate de angajatori salariaților proprii, inclusiv ca recompense în natură, a determinat creșterea veniturilor fiscale încasate la bugetul statului din astfel de impozite.

Cu tot efortul depus, o mare parte din câștigurile salariale sunt încă scăpate de la impozitare, lupta autorităților împotriva economiei subterane paralele nu a adus rezultatele scontate și nu a determinat o transparență a veniturilor obținute în această economie.

Din păcate însă, ca urmare a lipsei de claritate a legislației noastre fiscale, în ultima perioadă alte venituri salariale tind să ajungă în zona economiei subterane și în acest fel nu pot fi impozitate la sursă.

În mod concret, este vorba despre sumele plătite de angajatori unor societăți de asigurare drept prime de asigurare pentru angajații proprii, acestea având dreptul să solicite lunar partea variabilă a primei cuprinse în polița de asigurare, fără a avea obligația legală să plătească pentru aceasta impozitele sau contribuțiile cuvenite statului.

Acest sistem a fost însușit rapid de o mare parte a angajatorilor care plătesc salarii destul de substanțiale angajaților proprii, iar pentru acestea nu doresc să-și încarce costurile cu sume suplimentare determinate de impozitele și contribuțiile care s-ar datora statului dacă aceste sume ar fi plătite în mod normal pe statul de plată.

În acest fel sunt sustrate de la bugetul statului importante venituri fiscale, întrucât la acest mod de salarizare apelează angajatorii care plătesc salariaților proprii sume substanțiale, care dacă ar fi impozitate și colectate, contribuțiile sociale ar majora substanțial costurile la angajatori.

Mecanismul este pe cât de simplu, pe atât de eficient pentru angajatori și societățile de asigurări, dar foarte păgubos pentru bugetele statului.

Utilizarea acestui sistem a devenit posibilă ca urmare a speculării de către angajatori și societățile de asigurare a lipsei în legislația fiscală din România a unor prevederi clare privind atât impozitarea, cât și colectarea contribuțiilor sociale atât de la angajator, cât și de la angajat pentru toate câștigurile salariale realizate, indiferent din ce sursă provin și cu ce scop au fost acestea plătite angajatorilor.

Din estimările făcute, bugetul statului, bugetul asigurărilor sociale și bugetul fondului de șomaj pierd anual venituri fiscale din nesupunerea acestor

sume impozitării sau calculării contribuțiilor, de aproximativ 8000 miliarde lei, sume care măresc la vedere evaziunea fiscală.

Dacă acest sistem nu va fi stopat, relaxarea fiscală pentru contribuabilii onești și corecți va trebui să mai aștepte, întrucât tot mai mulți angajatori vor apela la acest sistem de salarizare, mult mai eficient pentru ei.

Obiectivele urmărite prin această propunere legislativă sunt:

- cuprinderea atât în fondul total de salarii brute lunare, cât și în câștigurile salariale individuale ale angajatului și a sumelor plătite de angajator din fondurile pe care le administrează cu titlu de prime de asigurare în beneficiul angajaților, cu excepțiile prevăzute la art. 1 din propunerea legislativă;
- cumularea sumelor plătite de angajator pentru angajat cu titlu de prime de asigurare la câștigul salarial brut al angajatului beneficiar, în scopul calculării și vărsării impozitului și contribuțiilor datorate de acestea;
- obligativitatea angajatorilor de a calcula și vărsa și pentru aceste sume contribuțiile de asigurări sociale și cele pentru fondul de șomaj.

Prin aprobarea acestei propuneri legislative, o parte din veniturile fiscale care alimentează azi economia subterană va fi mobilizată către bugetul statului, contribuind în acest fel la împlinirea, măcar parțială, a principiului echității fiscale a contribuabililor.

**Senator,
Vasile Horga**

